

VIVE LE 21 FEVRIER

Journée internationale DE LUTTE CONTRE L'IMPERIALISME

Le 21 février est une journée internationale de lutte contre l'im-
périalisme : elle commémore des manifestations d'étudiants indiens
à Calcutta contre la domination anglaise et, en France, la capture
-le 21/2/44- par les nazis, du groupe de résistants "Manouchian".
Manouchian, leur chef, était arménien, ses camarades venaient de
plusieurs pays différents, tous étaient unis dans la lutte contre
les fascistes qui les fusillèrent.

Le groupe Manouchian nous montre le chemin de la lutte unie
des révolutionnaires français avec ceux d'autres nationalités, des
travailleurs français avec les ouvriers immigrés contre l'imperialisme.

La manifestation qui, bien qu'interdite par la police, s'est te-
nue le 28/1/72 à Paris contre l'intervention française au Tchad est
un pas en avant dans l'alliance toujours plus étroite entre les an-
ti-imperialistes en France et dans les pays colonisés et néocoloni-
sés par elle.

A l'avant-garde de la lutte mondiale contre l'imperialisme, et
en particulier contre l'imperialisme U.S, le plus puissant, les 5
peuples indochinois -Vietnamien, Lac, Khmer,- sont en train de ga-
gner la guerre ! La guerre populaire s'est étendue au Laos, au Cam-
bodge et jusqu'en Thaïlande. Les peuples indochinois soutenus par
tous les peuples du monde mais par les seuls états de Chine, d'Al-
banie, de Corée et de Cuba, montrent avec éclat que...

... LA GUERRE DU PEUPLE EST INVINCIBLE !
et qu'un petit pays peut résister victorieusement à l'agression des
imperialismes les plus forts militairement.

L'imperialisme français lui aussi se retrouve mal en point. La
bourgeoisie en crise (chômage, scandales financiers) redouble d'ar-
deur pour maintenir ses profits :
- dans l'exploitation des ouvriers français et immigrés -cadences,
chômage- et dans la politique de division des ouvriers français
et immigrés -chauvinisme, racisme, déportation et contingentement
des immigrés-. Dans les usines, les foyers, les quartiers habités
par les immigrés, les ouvriers ripostent aux cadences, au chômage,
au racisme, à la déportation et au contingentement des immigrés.

UNITE TRAVAILLEURS FRANCAIS, TRAVAILLEURS IMMIGRES
CONTRE LE CAPITALISME, LE RACISME ET L'IMPERIALISME !

- dans l'exploitation des colonies et néocolonies.

Déjà la bourgeoisie française s'est heurtée à une succession de
vagues révolutionnaires aux Antilles et en Guyane :

+ grève des ouvriers agricoles en Guadeloupe

+ violentes manifestations en Martinique contre la venue de Messner
+ grève généralisée des ouvriers en Guyane.

En Afrique, le peuple du Tchad qui sous la direction du PROLINAT a pris les armes depuis 1965 pour chasser l'impérialisme persévère dans sa lutte contre les troupes françaises.

Dans de nombreux autres pays d'Afrique - à Madagascar - l'impérialisme français est menacé et chancelle sous les coups.

INDEPENDANCE POUR LA GUADELOUPE, LA GUYANE, LA MARTINIQUE, LA REUNION !
IMPERIALISME FRANCAIS, HORS D'AFRIQUE !
TROUPES FRANCAISES HORS DU TCHAD !

La Chine Rouge, elle, n'a pas un seul soldat hors de ses frontières. Elle reste le plus solide bastion de la lutte mondiale contre l'impérialisme et met en échec la politique de guerre des USA. C'est pourquoi Nixon fait en Chine cet humiliant voyage de vaincu après avoir été obligé d'admettre la Chine à l'ONU où elle se fait le porte-parole des peuples en lutte (Palestine, Indochine etc...) mais sans jamais prendre leur place pour négocier ; les dirigeants chinois l'ont bien répété avant la visite de Nixon : si Nixon veut négocier le départ des agresseurs US et alliés du Sud-Vietnam, il doit négocier à la conférence de Paris avec les représentants authentiques du peuple vietnamien !

A l'occasion du 21 février, mobilisons-nous donc pour soutenir la Chine Rouge, les peuples indochinois et pour lutter contre l'impérialisme ~~XXXXXXXX~~, en particulier l'impérialisme français.

MANIFESTONS !

Pour venir à la manifestation, prenez contact avec les diffuseurs du tract.

VIVE L'INTERNATIONALISME PROLETARIEN !

scutenu par..... " Prolétaire, Ligne-Rouge "
Association Générale des Etudiants Martiniquais
Union Générale des Etudiants Guyanais
Association Générale des Travailleurs
Antillo-Guyanais.

عمل عمال النقل يصفوا قسرا اضرابهم امس

القانون الاساسي يعتبر قريبا خلافا لما كان روجه البعض

الذي امس اضراب عمال شركة النقل اليهودية يصفوا قسرا ان لو اواصل ثلاثة ايام قريبا ، وقد عاد جميع عمال الشركة الى عملهم امس بعد ان كان عمال نقل البضائع وعمال المستودع قد عادوا للعمل اول امس

ابتداء من الساعة التاسعة الا ربعا صباحا اضرب عمال الشركة في قيادة عرباتهم مائتين التي عملهم . ولم تمنح الا مائة او بضع ساعة حتى عادت حركة النقل الطبيعية مثلما كانت قبل ايام .
وجاء فك الاضراب بدون قيد ولا شرط من طرف العمال الذين عاد جزء هام منهم الى العمل اول امس .
وقد تم حل الاضراب نتيجة الموقف العازم الذي وقفته

GREVE DANS LES TRANSPORTS

Les ouvriers de la SORS TRAS se sont mis une nouvelle fois en greve le lundi 1er mai, après la meeting d'usage Mercredi dernier, cette greve se poursuivait encore en dépit des contacts pris par les responsables régionaux avec les grévistes.

Ces derniers, qui ont à leur actif une première grève de trois jours (29 février, 1 et 2 mars 72), sont revenus à la charge car ils estiment avoir été « bernés » par les responsables en ce qui concerne la promulgation du statut de leur société, promis pour le 1er mai.

À cette première raison, les grévistes en invoquent d'autres, ayant trait à l'assurance-groupe, proposée par la Direction, qu'ils désirent voir prendre effet à partir du 1er janvier de l'année en cours, et bien sûr... l'inevitable problème de l'augmentation des salaires.

L'autorité locale, ayant procédé aux contacts d'usage, ne put ramener les transporteurs sur leur décision. Devant l'obstination des grévistes et dans le but d'assurer le trafic même dans une proportion réduite, elle réussit à mettre en circulation un certain nombre de cars qui sont convoyés à l'aller comme au retour par des motards de la Garde Nationale.

Cette solution de fortune, quoique ne résolvant pas le problème fort délicat des transports, permet à certains fonctionnaires et élèves d'être à l'heure à leurs bureaux ou à leurs écoles. Mais la vraie solution se fait encore attendre. On la souhaite très fort, pour le bien de tous, et notamment pour l'économie régionale qui se ressent considérablement des aléas de ces grèves intempestives qui, en dépit de leur caractère juridique, n'en demeurent pas moins irraisonnés.

وتقول فوجتنا اننا كنا نعتقد ان شهرين كانا كافيين لدرس الاسباب الرئيسية الكامنة وراء الاضراب وايضا الطول الملائمة لها في وقت مناسب مع استكمال الدوافع التي ادت الى نشوء تلك الاسباب وترعرعها وتحولها الى منافع عن تنمو فيه المصالح المطلقة عناصرها الى درجة تصبح فيه المصلحة العامة مشهة ومعرضة الى الاضطراب

قد يبدو من اول وهلة ان مطالب العمال هي التي ادت الى الاضراب الاول والثاني في نفس هذا القطاع الحيوي ولكننا نتساءل متى كانت طلبات العمال خرساء لا تقبل الحوار ومتى كان الطسرف المقابل يواجهها بنفس الموقف الاخرس ؟

واذا كان قد حدث هذا بالفعل ، فاق السبب الرئيسي ليس هو مطالب العمال البحتة ولا موقف الطرف المقابل بقدر ما هو مناخ ادنى الى ان تلزم الاطراف موقفت المتصلب ، ومناخ من هذا القبيل لا يكون في الغالب الا مصالح خافتة ، واغراضا مبيتة ، واوضاعا تسرب اليها ما يسمى بلوايا تصفية الحساب ؛ وعند ذلك يجد اصحاب هذه المصالح والاغراض في العمال ومطالبهم وطوقهم وواجباتهم مادة الاثارة او القلايب او مناعب المتاعب

لكن على حساب من يجري هذا ، والى اي مصير يؤدي مثل هذا المناخ ؟
انه يجري طبعا على حساب البقية على ص - 8 -

ارتقادات

اضراب النقل يصفوا قسرا
سبب الاسباب
الظاهرة ومناخها

لا شك ان المواطنين في صفات قد تنفسوا الصعداء وهم يرون حافلات النقل العمومي تعود الى نشاطها الطبيعي اذ لا ريب ان مصالحهم الخاصة قد تضررت في الايام الاخيرة التي ساد فيها اضراب النقل مثلما تضررت المصلحة العامة
ما زلنا نتذكر كيف ان الحركة الاجتماعية والتجارية والاقتصادية قد شلت وكادت تؤدي الى انخراط الاوضاع عندما شمل الاضراب الاول في مارس الماضي كامل قطاع النقل العمومي يصفوا قسرا
ولقد فوجئنا ، ككل المواطنين عندما اعلن الاضراب من جديد بعد شهرين فقط في نفس القطاع خاصة وانه قطاع بالغ الحيوية في الحياة الاجتماعية والاقتصادية له تأثير مباشر على كالمسائل المحالات

ارتقادات

الجموعة والمصالح الحيوية ومؤدى الى تقييد قواعد الانتاج ومساكلة ووسائله ، في وقت تخطط فيه القيادة بكل جهد وامكانية لتتمة الانتاج والرفع من المستوى الاجتماعي والحياتي للمواطن

من الضروري اذن الخطأ هذا الوضع الى السدس والتمحيص لاستكمال الاسباب الحقيقية التي ادت الى النهاية الى الاضراب مرتين غير متتابعتين في قطاع النقل بولاية صفاليس ، فتفكيك الاضراب يوم امس ليس ضمانا لعدم تجدده اذا لم يتم تطهير المناخ وتصفية الدوافع الكامنة وراء الاضراب وليس من المعقول ان نتخذ من المطالب العمالية ذريعة لشن الاضراب وعرقلة كاسسبب التظاهرات التي تتوالى بالنقل اذ ليست هذه المطالب من الحدة ويمكن حتى يعجز الحوار عن مناقشتها وتسويتها

☆ زيدان

عَاد عمال شركة النقل بصفاقس الى شن الاضراب

ESSABEH DU 3-5-72

للأضراب إذ تعطلت أعمال
الإدارات والمؤسسات ولم
تتمتع صفوف المدارس بكلي
التلاميذ

وقد تم بعد الظهر تفكيك
جزئي للأضراب فعملت بعض
الحافلات على بعض الخطوط
وخصوصا حافلات الخطوط
الطويلة التي استعملت على
أثر عودتها من رحلاتها والتي
كانت بعيدة عن مركز تجمع
العمال المضربين الذين تجمهروا
في أحد الأحياء بالمدينة ،
ويتوقع أن يكون للبلاغ الذي
صدر أمس - برغم تأخره
النسبي عن مواعده - أثره في
عودة العمال إلى عملهم مع
الملاحظة أن السلط لا يمكن أن
تقبل أي حل تحت الضغط

ثاني اضراب

خلال شهرين

في الشركة

القانون الاساسي

لشركات النقل

يصدر في ماي

التونسي للشغل وما ينجر عنه
من مسؤوليات ولعله كان من
الأفضل لو صدر هذا البلاغ
قبل غرة ماي إذ ربما يكون قد
ضال دون حصول الأضراب
خصوصا وأن القانون الاساسي
الذي وقع شن الأضراب من
أجله كان قد اعيد إلى الدرس من
طرف اتحاد الشغل للمطالبة
بتحديد الأجر الأدنى ضمنه على
أساس أن الأجر الأدنى في
شركات النقل هو 24 ديناراً
صعوبة المواصلات
والملاحظ أن صفاقس عاشت
أمس نصف مشلولة نتيجة

الاساسي وقرار التقاعد وبعث
تعاونية وتوسيع دائرة الركوب
المجاني وبعث سلم للاجور
والحصول على ازياء مجانية
والتمتع بالاعياد الوطنية
والدينية

وعلى اثر الاضراب ،، اجري
المسؤولون في جامعة النقل
أمس اتصالات في وزارة
الاقتصاد وفي ادارة النقل
وتحول السيد اسماعيل الاجري
الى صفاقس لاجراء اتصالات
هناك والتأكيد بان القانون
الاساسي الخاص بالشركات
الجهوية للنقل سيصدر خلال
شهر ماي الحالي

بيان من الجامعة القومية للنقل
كما اصدرت الجامعة
القومية للنقل بلاغا جاء فيه :

بناء على استشارات وردت
على الجامعة العامة للنقل
فانها تعلم كافة الاخوان
التابعين للشركات الجهوية
للنقل ان القانون الاساسي
المتعلق بهذا القطاع قد تمت
دراسته وسيصدر رسميا
خلال شهر ماي الحالي ، لذا
فانرجاء من كافة الاخوان
المسؤولين النقابيين المعنيين
بالامر ان يبلغوا زملاءهم هذه
البشرى حتى يطمئنون على
مصيرهم ويستمرروا في عملهم
بكل ثقة كما تدعوهم إلى
التمسك باليقظة وأن يتجنبوا
كل ما من شأنه ان يعرضهم
الى مقتضيات الفصل II من
القانون الاساسي للاتحاد العام

علمت الصباح ان عمال
شركة النقل الجهوي بصفاقس
لشؤون منذ الساعة الواحدة
من يوم اول امس غرة ماي
اضربوا عن العمل شل حركة
النقل بالجهة إذ لم تستأنف
حافلات النقل نشاطها بعد
انتهاء مهرجان عيد الشغل
وعاشت مدينة صفاقس أمس
واول امس في جو خاسق
وبدون مواصلات

بعد اضراب عمال شركة
النقل بصفاقس - سوريتراس -
ثاني اضراب يشنه هؤلاء العمال
في اقل من شهرين ، فخلال ايام
29 فيفري وغرة مارس
الماضيين قام عمال النقل باضراب
اول وشامل شل حركة النقل
تماما ،،

وجاء ذلك الاضراب مفاجئا
وعلى اثر اجتماع بالعمال
انعقد بحضور السيد الحبيب
عاشور الأمين العام لاتحاد
الشغل ، وقد عارض الاتحاد
ذلك الاضراب

وكان عمال شركة النقل
يطالبون عند اعلان الاضراب
الاول بما يلي :

- اقرار قانون اساسي
للشركة

- اعادة الترتيب المهني
- تسمية رئيس مدير عام

حالا
وقد تم حل الاضراب بعد
ذلك على أمل الوصول إلى
حل في وقت لاحق ،،

وبالفعل تم تعيين رئيس
مدير عام للشركة معروف
بكفاءته وهو السيد رشيد
اللوز ، وكان منتظرا أن تقع
تلبية المطالب الأخرى في وقت
قريب

الا ان الاضراب فاجأ السلط
الرسمية واتحاد الشغل اول
امس ،، إذ ان العمال قرروا
على أثر انعقاد اجتماع بمناسبة
غرة ماي شن اضراب جديد
بدعوى انه لم يقع الاعلان عن
القانون الاساسي الذي يطالبون
به والذي وعدوا به بداية من
غرة ماي

وبالطبع فانه يصعب معرفة
المطالب المقدمة بانضبط ما دام
الاضراب غير منظم تحت قيادة
نقابة محددة الا انه يبدو أن
العمال يطالبون باصدار القانون

ES-SABAH -

3 Mai 1972

السيد اسماعيل الاجرى الكاتب العام للجامعة القومية للنقل يقول «للمسيرة»

اصدار قانون عملة النقل خلال هذا الشهر اضراب عملة صفاقس لامبرر له

EL MASSIRA DU 6-5-72

على امتيازات لعملة النقل - مجلة
الشفغل لامتحنها للمعال مثل
الراحة السنوية ، وعطل الاعياد
الدينية والقومية وغيرها -
ومثل هذا العمل - تطلب
البقية على ص 4

في الوقت الذي قام فيه عملة
النقل بصفاقس باضراب بسبب
لم يتفج بعد يادرت - المسيرة
بالاتصال بالسيد اسماعيل
الاجرى الكاتب العام للجامعة
العامة للنقل الذي تحدث اليها
بقوله :

السيد اسماعيل الاجرى الكاتب العام للجامعة القومية للنقل يقول «للمسيرة»

قبل كل شيء - في انتاجيته
وفى حزمه على الزيادة في الانتاج
ايانا منا انه في ازدهار المومسات
ازدهار حالة العمال انفسهم
ولذا فان الاضراب لم يكن
سيئا مسلولا للضغط على اي
كان وانما هو اخر سلاح
تستعمله بعد اجراءات وترتيب

للشركات الجهوية للنقل
ان الادعاءات التي فينت ، او
كثبت بعنقد انها لا بعيد النضال
العمالي اندى يعتمد اساسا على
خلق الانسجام والتفاهم بين
جميع القوى الحية في البلاد
ولخير البلاد وانه لا وجود
لا يقال تفضيلا « بمناخ تصفية

الحساب » او مناخ الاغراض
الخاصة خصوصا وتعاون النقابيين
مع سبط الاشراف ، واضح ولا
لبس فيه كما انه ليست هنالك
اسرار نخفيها عن الاخوان
العمال - او نوايا نبيتها ضد
البعض - ولفائدة البعض الاخر

واذا ما قلنا ان اضراب
الاخوان اعوان النقل بصفاقس
غير شرعي فلا يعنى التقطيع
بيننا وبين الاخوان عملة النقل
بسبب ما وقعوا فيه ، بل يعنى
شجاعة منا - ومصارحة جريئة

ان كل نقابي ، قبل ان يفكر
في طلباته ومتطلباته نحرض
كثيرا على ان يفكر في نونس

بقية المنشور على ص 1
وقتا وجهدا لتوفير هارب المصالح
مثل تنقيح بعض فصول مجبه
الشفغل الذي يطالب به الانحاد
لنا فان اضراب عملة النقل
بصفاقس فاجا الجامعة التي
تحركت بسرعة وتنقلت الى
صفاقس وهناك استطعنا

ازالة اللبس ودوافع المفاظة التي
وقع فيها الاخوان العمال بصفاقس
الامر الذي مكننا بسهولة
وبمساعدة السلطان الجهوية وكذلك
التفقدية الجهوية للشفغل من
اقتناع العمال بضرورة استئناف
عملهم

وفلنا للسيد اسماعيل الاجرى
، وماذا عن الاضراب وما فيل
عنه ؟ فاجاب :

جميع مساعي الجامعة
كللت بالنجاح
ان المسوؤولين بالجامعة
يوكدون بان جميع مساعيهم
لدى سبط الاشراف كللت
بالنجاح بالنسبة لاهم طلبات
الجامعة في القانون الاساسي

ان اضراب عملة النقل بصفاقس
اضراب غير شرعي ، ولا مبرر له
مطلقا - خاصة وان المسوؤولين
بالاتحاد العام التونسي للشفغل
والمسوؤولين بوزارتى الاقتصاد
الوطني ، والشؤون الاجتماعية
اكدوا المرار العديدة بان القانون
الاساسي للشركات الجهوية
لنقل سيبرز للوجود خلال
شهر ماي 1972 . ولم تصرح
ابدا بان القانون الاساسي
سيصدر قبل هذا الموعد
لقد كنا حريصين اثناء جلسات
العهل مع سلطة الاشراف لتتحصل

عاد عمال الميناء والصيد البحري لعمال بينما تواصل إضراب نقل الأتصاف بصفاقس

علمت الصباح ان اضراب عمال شركة النقل الجوية بصفاقس قد تواصل بصورة جزئية فقط يوم امس ، ذلك ان كافة شاحنات نقل البضائع استأنفت عملها منذ اول امس بينما استأنف عمال المستودع والصيانة اعمالهم امس صباحا

وفيما عدا ذلك فان 21 حافلة من الحافلات تعمل على الخطوط القرية وبالرغم من ان هذا العدد غير كاف ولا يمثل الا جزء يسيرا من احتياجات النقل العادية فان سرعة الرحلات وخرقة التعاون بين المواطنين خفت بعض الشيء من اثر الاضراب ، والملاحظ ان هذا الاضراب قوبل باستياء شعبي لانه قد نال من مصالح المواطنين الذين اضطروا في احيان كثيرة الى قطع كيلو مترات عديدة راجلين

ومن جهة اخرى علمنا ان السلطة الجهوية قد شددت مساعيها لتفكيك الاضراب وان الاتصالات مستمرة مع المضرين المعتصمين بمنطقة « العرض » لاقناعهم بضرورة العودة الى اعمالهم وشرح البلاغ الصادر عن جامعة النقل التابعة لاتحاد الشغل وتقوم بهذه الاتصالات تفقدية الشغل وعناصر نقابية مختلفة ويمثلو الهيئات الشعبية ويعتقد المتصلون بالمضرين انه من الممكن ان يقع حل الاضراب في وقت قريب بعد ان عرف المضرين انه من المقرر ان يقع الاعلان عن القانون الاساسي الذي يطالبون به في وقت قريب

صدور الاحكام علي 17 متهما بالتحريض علي الاضراب في شركة النقل بصفاقس

تمت صباح امس بالمحكمة الجنائية بصفاقس محاكمة 17 متهما من عمال الشركة الجهوية للنقل بصفاقس ممن كانوا حرضوا على الاضراب الذي جد بعقر الشركة ايام 1 و 2 و 3 و 4 ماي الحالي ومنعوا حرية العمل

وقد حكمت هيئة المحكمة برئاسة السيد محمد الزياتي بعد التشاور بشهرين سجنا على 16 متهما وبشهر واحد على المتهم الاخر

اضراب في شركة ماجول « المدبغة »

قرر عمال شركة ماجول « المدبغة » شن الاضراب بداية من امس وذلك بموافقة الاتحاد العام التونسي للشغل وجاء في بلاغ نشرته نقابة المؤسسة ان الاضراب تقرر خلال اجتماع ترأسه السيد عبد العزيز بوراوي الكاتب العام المساعد لاتحاد الشغل **ESSABAH DU 11-5-72** ويقول البلاغ ان قرار الاضراب جاء على اثر موقف مدير الشركة المتمثل في تراجع وعدم تنفيذ مقررات اللجنة القومية للامن الاجتماعي المتعلقة بفتح المدبغة وارجاع العملة الى سالف عملهم حسب القائمة المتفق عليها وحسب الاوقات الجديدة للعمل التي تم ضبطها وجاء في اللائحة ايضا اشادة بموقف اللجنة القومية وتشهير بموقف مدير المنع وتراجع في الالتزامات التي التزم بها العمال سابقا لدى لجنة الامن الاجتماعي وقرر ان يبدأ الاضراب من جديد وبصفة لا نهائية بداية من امس حتى تعترف الشركة بكامل حقوق العمال دون قيد او شرط وارجاع كل العمال الى عملهم دون استثناء مع المحافظة على كامل حقوقهم المدنية

كيفاش بدأت اليوم تطرد الحمل وتخون فيهم

انا عمل في معمل شراب في جانييلي تموشيت بواسطة لتتيريم والناس الكلي يعرفو
خلاص لتتيريم كثره الخدمة وقلة البركة والصوار ما فمالي تخدم 8 سوايح في الشهر عبارة
علي الة فوق لاشان ما تلقاش وقت باش تشعل حتى تارو ولا احسن باش تحط ترمك باش
ترتاح لحظة . وزيادة على ذلك شاف من هنا وشاف من غادي يدرد وفيك واش تسوي
ها التفتيعين اخدم وجد بوك من الفرق وكان عجبك . والحالة اللي تخدم فيها ما هي
تجزن : ما هو باب كبير وراك تقول عليه فندق الشمانية يدخلون مع الكاربيست
الريح يسفد في المعمل الكلي وطول العمار ما جاب العمار وانت على كرج وحدة وتخدم
في حركة وحدة تقوش عليك مشينة .

وقالك كيف تاكل في الكنتين مع المعمل يلزمك تدفع 5 فرنك مور كيفما الخدا
مع المعمل اللي يدفع 2 فرنك . عايش ؟ على خاطر ما تتسبى ليهم وانت من الا
وهادي عطية معروفة وواضحة قدام الناس الكلي البطارون من ما النرض يحب يفرق ما
المعمل . وهكا تبدا ما بيناتهم عدوا ومخالفات على ادنى شيء : وقتها يكون البطارون
مظمان قدام عراك المعمل اللي واثق من عدم وحدتهم لان في وحدتهم خطر كبير عليه
وما الخطر تعرفوه الكلي شنوا : الاطراب اللي يكبد خساير كبيرة للبطارون بكيفية تعط
الاتاج مع السلعة معنو .

وهندي حويجة تحب تسطرها وتحب توري كيفاش الخدمة في ما المعمل ما زالت
تثبت على القرون مع لسكافاج : الكنتروميتر والشيفان مثا كل اريب ترغمو الكثير من
فوفي غالب الاوقات باش يدبلو الخدمة معمم ، يرغموهم مور بالبييف تخدم ولا تطرد
يجي الشاف ويقول للخدام ويتولو يافان باش الدوم اليوم ، وانا ما حبش والاروشية
مرة اولى والامرة ثانية ويبدا يشرب لوفي البلاء في الصبح للطبخ ولا يتولو الرجال الكلي
يد ويلو وانت يارجاك ما زلت بصحة وحاجتك بالفلوس ابروفيت واضر . تبار جورتي بها
لان القوة المستحطة مؤس التهديد بركة ولكن الترقيب كذلك قوة يستعملها الراس طلو
للاستغلال بزايد .

اش علينا قلنا وان الرفاق المعمل في ما المعمل يتاسوف في الميزيريا مع الخدمة
شيفان الله الله والاستغلال الكبير ولا سفة ولا رحمة . يعرفو كان مدان الدم .
8 سوايح مع 8 سوايح مع ما هم الكلي . بالله اش نوا مرفق النقابة من ما
الكلي : تنبر اشتراك - انت سانديكي والا لا - فاش تستنا ما لا حول كارطة -
ادفع تراقداش - زيد خوذ تنابر مع الاشهر الفايعة باش تكون كلمتك واصلت .

كيفما العادة تعلم اجتمع شهرى مع العمال لكن موش مع كل العمال
 اللوزينة ما عدا العمال الميوشيين غير لفتيريم . سب في اجتماع سايه
 منعنا الشاف على خاطر احنا اتقريم وما عندنا س كيفما قلنا الحق حسب
 الحق في الحضور للاجتماع مع وفي وقت العمال الاخرين يحضر
 احنا يحطينا كرفتي زايد على خدمتنا حتى لين يخرجوا الرفاق من الاح
 وكنت قهرت في المرة هاذ باش مجتمنا انا كذلك ونشارك في طلب الحق
 وعلى خاطر عندي بطاقة اشتراك مع .

وما نطوب بحديث بدى الاجتماع وخدا رئيس الديليقي الكلمة
 الحصة الماضية وما يقرأ في الاوراق ويصح وماك في الكلام مالكة محك
 ومع المعلوم الاجتماع يدوم كان ساعة . وفي كل حصة هانا هونشاط
 قراية اش عطو الة الفايته وتببير برايد . وفي هه المرة اش كان تلخيص
 اللي يقرأ فيه يتحدث على المالكة في الكتيبة ويلزم تبدلو الفرر ونه
 جديد موديرين وقلنا لبطون باش يشري البطاطة من عند فلاح تفاهنا
 باش بيهدا بيهدنا البطاطة بالجملة والكيلوب 16 سنتيم عرض الكيلو 0
 راهو يتكاف ارض . وفي خصوص الخبز هانا وجدنا خباز تفاهنا معاه
 بسوم كذلك ارض . واللحم وجدنا فلاح وقال نبيعكم اللحم الحيا
 رخيي ياسر وطري ، واضرب خدص ولكن راهو بسوم الخدا والحشا
 5 فرنك بالعصبة للفتيريمير و2 فرنك بالنسبة للجمال مع اللوزينة .
 مدخ العمال في هه التجارة اللي فتحتها واللي ماتعود س با
 اى ترخيص المالكة مثلام ؟

هنا رفعت صبعي لان الوقت معادش فيه كان درجين وخدي
 شوية على مالكة نسج فيه ثم خرجت تراكت اللي كانو الديليقي وزعوه
 ولاحظت عدة ملاحظات من بينها النقط التالية :

قلناهم بكلنا يعرفو وان اكثر من 80 بالميا في من العمال في
 وفي هه القاعة بنفسها بكلهم اخوان اجاز وعرب من شمال افريقيا و
 ما يقرض بالفرنسية ودوما يفهموا الكلام السوري يعني وزيادة على
 التراكك لصفر متحكم اللي وزعوه هوه الحقيقة مكتوب بصيغة كاسحة
 الرفاق الفرنسيون اللي يقربو بالفرنسية والعمال الفرنسيون بنفسهم
 ومعنى هذا ان التراكك مكتوب بصيغة بيرقراطية ما يفهمها كان اللو
 وخارج من مدرسة ال
 وتقول عليه هه التراكك موش موجه للحم
 من اننا نشاكل في كتاب التراكك . اول شهره تسبب لفة التراكك

باش كل عامل قبي ما يدخبل للاجتماع يلم بالاخبار اللي كفتهم اعطوها لو في تراكت وباش يتبع وشارك في
اقتراحات وبيداف على الحقوق اللي تهمو واللي تهم رفاقة العمال لخرين بواستطكم . وهذا شيء
قاعدين قايمين بيه الديليقي لخرين الموجودين في معامل اخرى كثيرة في باريس .

واش كان جواب سي الديليقي الاكبر : لكن احنا ما عندناش ناسات فكتب بالعربي
(وعم اللي معاهم زوز ديليقي دزيرة قدم طرحولهم ها المشكلة قبالي) - وزي موشط جبو الحال
قالي هيا اعطينا اش ما زال عندك اظن راك كملت من تعليقك .

جاومتوا احتراماتي ياسي الديليقي ولكن ما زال عندي ما لاحظت : عندي بقطة اخرى في
خصوص الكاسة اللي تحتوي على 30 طلب واللي عطوها للبطرون باش يايي رغبة ها 30 طلب .
كان سوالي بعد ما شورت الرفاق العمال قبل ما ندخلو اشيا ها الاسئلة اللي عطوها الديليقي
باش يسلموها للبطرون قالو (العمال) احنا لا عطينا ولا ريتنا ولا شاوورنا في الاسئلة . سوالي
هذا : ها الاسئلة والا الطالبات 30 اللي تقولو عليها في التراكت لمفر - وقررت الفقرة اللي
تشير لها - ياخي هي من طلبات العمال او كيفاش كان تسطيرها . جاوتني الديليقي شافهم
وقالي ها العمال اللي قدامك هو ما اللي اعطاوننا الاسئلة في الصالة هاذي .

وبع جوابو هاذي كذبوه العمال وانطرو الديليقي ومنها قام واحد اخر من الديليقي وقال :
لا الكمراد الديليقي غلط موش باش يقوب رانا لمدنا ها الطالبات من فلان وفلان فلتان واحد في
الكتينة ولاخر من فون لاشان الخ . . .

ثم حببت باش تبين اجابات اخرى وتعلق على الجواب مع السيد حتى ناص رفيق
فرنساوي يظهر فيه عامل ولكن تعرفت من بعد اللي هو ديليقي مع الشوفيرات مع كامين الشراب
وقال فاضب احنا ما عندناش وقت نضيعوه وكانه كل ما قتلوه وقتلوه هوا ويحب يقوب وقال لصاحبو اللي
قاعد بجنبو ما يحب تسمع عربيت يتكلم .

ومعد الاجتماع خليت الشاف يتكلم مستدعينا الديليقي وداويتنا قشوح حتى لين جاني وانا
في الخدمة على لاشان نخدم واحد وقالي هيا تعالي معايا تقولك حاجة قطا صاحبي في الخازة
يحب عليك ولكن ما حبيتش نتبعو وقتلو طلبت من الشاف رخصة باش نمشي معاك قالي في الاول
نعم طلب منه ريت وقتلوا ستناي مالا خليتي نزيد نطلب من الشاف الرخصة ونمشي معاك
ومن بعد قالي لا رايه الشاف ما قتلوش ولكن ها تيا نمشي تقولو ونجيك ولكن هيا معايا راهو منحودين
نسركلو : - وهي ها الوقت هذا كان الشاف يرصد فيا من وقت اللي خرج من الاجتماع .
حتى لين باحد سويعة جاني واحد اخر يقول اش بيك يا فلان ما تجيش ياخي الفخازة بعيدة عليك ر
راهو انا هو اللي قتلو فلان باش يناديك على خاطر باش نتحدث معاك وصحبي كلامك والحق وددت كلو
صواب في صواب .

اش ها الزوبز ؟ هو ما بوليس المعمل تفاهمو مع الشاف باش يحولو في من الخدمة وقتها الشاف
يلقات موش في الخدمة ضعي يطردني وماه الخق وزيد انا لتريم .

ولكن سي وخينا الشاف كما فشل في دبارتومع الوادة لمستعظم حب بيدك التكتيك وهو
جاء وهذا اسامة العمال الموجودين في لاشين متعة حتى لين ولاني كيم من تقييد الاساسي
واش ما الشافلي الكل الا باش يحرق اسمي .

ومن بعد منا اللبانو وهذا الكارط ليونتاج متعب وكتب عليها

ولما كملت في الخروج عرضت المشاكلة للديليقي وقالي :

- كل شيء فيه واللعب مع السنديك الا .

- يا ولدي اش قتلت من عيب عطيط ملاحظاتي كعامة .

- قالي ياسيدي راهو الشاف هو اللي خرجك .

يعني وان الشاف غضب على خاطر انا اتقدت سبحان الله من امي اصبح البطارون

يخضب على النقابة : هادي هي مشينا مشينا وحيثما الفاريكي اليوم على موت القاطون .

ولكن ماهو الخدمة اليوم شلقت على الخونة مني وتي اللي كيت كشفوا على وجوههم

الحقيقة : خاينين الطبقة الشنيعة وتباعو جهاارب همار للبطرون وهادي ولاشي واضح كيف الماء

يذكرنا هذا الك بحواد على المجددة 68 ها المدة القاينة بقتلان بيروا وفرناي وموقف النقاب

والحزب الشيوعي الفرنسي في خصوص الجريمة وطارت تبارد وخذ وتقتل بجانب البطرون وتحمل الس

يقتلونها الاجانب

نشرة أخبار عدد 43

(1) تونس

طرح نايب من نواب مجلس الامة على وزير البريد والبرق والهاتف الشال التالي :

— عائل الحكومة وخرت مشروع تدخيل التليفون للقرى والمدن الصغير والارياق

— كان جواب الوزير : عطينا الاوليسة لتقوية الهاتف في المدن الساحلية والمدن الكبيرة على خاطر يكثر فيها السواح والاجانب التي يلزمنا نمودهم بكل الوسائل الرفاهية . ومشروع تدخيل الهاتف بالنسبة للارياق والمدن الصغيرة والقرى ماش يبدا الاشراع فيه عام 74 .

معنى هذا وان السواح ابجل من المواطنين التي هط كذلك محتاجين للهاتف لقضاء حاجياتهم اليومية وفض مشاكلهم المستم كالمرض وغيرها من المشاكل .

==

صافق مجلس الامة على زيادة شهرية نواب مجلس الامة . هذا زيادة على الميزات الاخرى التي موقتها لهم الحكومة ايضا بالنسبة للعمال التي قاعدن يعانوكل يوم اتعب الخدم بارخص لسواهم ما تحلش عليهم الزيادة كيفط يقول الحكم في البلاد .

==

(2) في الهجرة

بدأت ها الايام تكثر عطيات التوقيف والطرده بالنسبة للمهاجرين التونسية بصيفة خاصة والعمال المهاجرين بصيفة عامة . بكلنا سمعنا بحوادث — فالونسن — التي عطوا فيها 18 تونسي اضراب على الطعام لمدة اسبوعين احدا جاها على طرهم بصيفة غير مشروعة . وشد والصيح في نضالهم والمطالبة بحقوقهم بمساعدة العمال المهاجرين والعمال الفرنسيين . وحد ها النضال تدخل وزير الشؤون الاجتماعية وخر قدام مطالبهم وكفاحهم وتحصلو الرفاق العمال الضريين على الاوراق اللازمة للعمل والاقامة . نفس المشكل تطرح ها الايام بباريس بالنسبة لثلاثة عمال تونسي هدد هم البوليس الفرنسي بالطرده بعد ما جا هم للتسجيل نهار 23 ديسمبر في الساعة السادسة صباحا وخذاهم معاه للمركز وكلهم جوزات السفر متاعهم وعطاعهم موعد بعد ثلاثة ايام باش يحضرو للبروفكتور . نهار 25 ديسمبر جاوى العمال الثلاثة للموعد المحدد وعطاهم البوليس 8 ايام باش يحضرو ارواحهم لمنادرة التطيراب الفرنسي . ولكن العمال احتجوا على ها الظلم وقالوا احنا ما نروجوش احنا لا سرقتنا ولا ظلمنا ولا عندنا سوابق عدلية نخدمو على ارواحنا وانا بالبوليس والسلطات الفرنسيات تطردنا اليوم . احنا ما ناش باش نروحوا وما نقعد وش ايدينا مكتفا . ماش ندافعو على ارواحنا كيفط اخواننا في فالونسن . اصلو العمال التونسية الثلاثة بلجنة الدفاع عن حقوق وحياة المهاجرين وخذوا الاجراءات اللازمة وداوا اضراب الجوع متاعهم نهار 30 ديسمبر حتى 4 جانفي 73 . وفي النهاية تحصلو الرفاق على اوراقهم 3 اشهر ومن بعد يتحصلو على اوراقهم بصيفة نهائية : اى شهادة الاقامة وشهادة العمل . كانت خلاصة اخواننا العمال التونسي بعد ها الكفاح هي واتى الحق ما يتعطاش بل يفتك .

==

(3) في مصر

في مصر قام الطلبة باضرابات وطالبو باش للحكومة تبدا في الحرب مع اسرائيل وتحرير الاراضي المصرية المحتلة . الحكومة قامت بتسيير الجامعة وربطت الكثير منهم ماش تعدى منهم طلبة اخرين على المحكمة

العمال التونسي

باريس في 6 جانفي 1973

نشرة اخبار عدد 15

(1) بعض المساجين السياسيين عاطلين اضراب الجوع . هالضرب بدأ من نهار 4 ديسمبر 1972 .

المساجين الضربين يطالبو :

(1) باطلاق سراحهم والا بمحاكمتهم على الفور .

(2) بالاعتراف حاليا بكونهم مساجين سياسيين .

(3) تحسين ظروف لاحتقال في الحبس .

الضربين على الجوع هبط الرفيق احمد بن عثمان مراسل العامل التونسي اللي تشد عام 1971 ولتوا ما تعداش على المحاكمة و الرفيق مرزوق اللي تشد في حوادث فيفري ومعاهم عماره بن عمار البرهومي فلاح صغير تشد على الحدود مع الجزائر هو ثلاثة اخرين تسيبو وقعد هو وحد و من جملة زفاقو اللي تشد ومعا .

(2) الحبيب عاشور رئيس الاتحاد العام التونسي للشغل : عاشور هذا بيوع للحكومة باش يضي الى اسرائيل رعمة رعمة باش يستفقد العمال الفلسطينيين ليخد مو الان في اسرائيل واللي اسرائيل قاهرتهم قهرة كبيرة .

عاشور هذا على آشكون يدجل : ما هواش يتصل بالعمال الفلسطينيين ولا يساند هم ولكن ماشي باش يخض

عيون الشعب التونسي اللي هو حقيقة مأيد كفاح الشعب الفلسطيني .

عاشور هذا وقت الشعب التونسي على مظاهرة عام 1967 يسود فيها الفلسطينيين جاء ضد العظاهرة .

وتفكرو زادة اللي استعمل فكرة اخرى باش يغلط الشعب والعمال التونسية ، طلب اللي كل عامل يدفع اجرة نهار خدمة

لشعب الفلسطيني وينسى اللي لحكومة التونسية مخلية راس المال الامريكاني والاجنبي يستغل شعبانا وخاصة يستغل

العمال التونسية راس المال لمريكاني والاجنبي بصفة عامة يرجع يقوى اسرائيل وهذا الناس الكل تعرفو كذلك وقت العاب

لومبية في مونيخ في المانيا لحكومة قالت اللي هي تقبل باش تدفن الثلاثة الفدائيين في تونس راد هذا تدجيل وما هواش

اعانة فعلية للشعب الفلسطيني بعد ما قاعدة تمويل وترح في امريكا والمانيا وفرنسا وغيرها من البلدان الامبريالية .

(3) في فرساي وقعت جريمة فضيحة : البوليسية قتلوا عامل جزائري اسمو محمد ندياب . ها الجريمة وقعت في وسط

الكوميسارية . بعد ما كان يزور في اموالي عند ودة ما رهاش في المستشفى ، جاو البوليسية بعد وقت الزيارة وهزو

للكوميسارية وتهموه بانو سكران وما احترش القانون . ولكن الاصل في الجريمة هو في حقيقة هدم احترام حقوق

العمال لجانب بصفة عامة في فرنسا وهذا ما يجبهله حتى حد : العمال الاجانب محقورين ومقهورين في الخدمة

وفي السكنة وحتى في الشارع . فرنسا اللي يقولو عليها بلاد الحرية ما هياش بلاد الحرية للناس الكل ما هي بلاد حرية

كان للبطان والدولة هاعهم يعطو كيمو يحبو . القسر انيسم الاحرا والعمال الاجانب توا يظهر وحق محمد ندياب :

شمة لجنة الدفاع على حقوق وحياة العمال الاجانب باش تشارك في تظهير الحق ومحاكمة المسؤولين على ها الجريمة .

(4) في تونس العيشة غلات والعام هذا ما هوش عام صابة بالنسبة للبلاد الكل . المستيري وجماعتو يدجلو عنى المواضنين وقولولو لكن ناخذ واحنا الحكيم نوا هذا الكل يتبدال وهذا حسب نص وزمونه في تونس . ولكن في الحقيقة المستيري عمرو ما كان ضد راس المال الاجنبي اللي يستغل في عرق جبين شعبنا وعمرو ما كان ديمقراطي وعادل بالحق كان بالفم يحب الديمقراطية للملي في الحزب الدستوري . يلزم اليوم نبينو اكثر من كل وقت اللي المستيري عد وللشعب التونسي وانذا كان ياخذ الحكم حالة الشعب ما هياش باش تتحسن والبطالة ما هياش باش تقل على خاطر اصل سياستي و هو زادة كسيتا نوية سياسة تتعامل مع الامريالية وبيعان قوة الشعب التونسي وعرق جبينو لرووس لموال اجنبية .

(5) في معمل البلاز سيال " العمال شنوا ضراب من نهار 3 ديسمبره في ها المعمل اكثر الخدامة مهاجرين وما عند همش شهايد في ها الضعة واغلبهم مغاربة وتوانسة وجراثيين .
ها العمال عند هم برشا مطالب ومن بينهم : الزيادة في الاجور - تحسين ظروف الخدمة اللي هي ما تراعيش صحة العمال بالكل - والفحص الطبي اكثر من مرة في العام - 40 ساعة في الاسبوع من غير تنقيص في في الاجور - وكذلك منحة تساوي خدمة شهر في اخر العام .

العمال التونسي - ياروي في 7 ديسمبر 1972

DEUXIEME GREVE DE LA FAIM A PARIS
DES TRAVAILLEURS IMMIGRES

LA CARTE DE TRAVAIL, C'EST NOTRE DROIT

Abdelaziz Zarroug, Hedi Ben Aouida,

Mohamed Gasmi,
Amine Khenichil,

Mohamed Kekli, Nourre-
Ali Younes

Ben Salem, Mohamed Chemak, Srab Tahar, Abdellatif Rakez, Srab
Abdallah, Hedi Ali

nous faisons la
grève de la faim depuis mercredi soir 21 février au

154, RUE SIMAUR - PARIS - 11ème

Nous sommes tous des travailleurs immigrés tunisiens. Certains d'entre nous sont en France depuis plus de 2 ans. Nous avons du travail, mais les patrons français qui nous employaient refusent de faire les démarches officielles pour nous mettre en règle. Nous ne pouvions pas obtenir de carte de séjour puisque nous étions prisonniers de la volonté de ces patrons. Nous ne voulons plus vivre comme des esclaves. Certains d'entre nous sont déjà menacés d'expulsion de France. La grève de la faim c'est tout ce qui nous reste à faire. Nous voulons des cartes de travail.

Nous avons demandé au Comité de Défense de la Vie et des droits des Travailleurs Immigrés de soutenir notre combat par tous les moyens à sa disposition.

Nous ne sommes pas seuls. Cinq camarades immigrés ont déjà commencé une grève de la faim le jeudi 15 février au 27 avenue de Choisy, Paris 13ème.

Une douzaine d'autres camarades font aussi la grève de la faim. Mulhouse et le Préfet a déjà demandé à l'administration d'accélérer l'étude de leurs dossiers. Notre lutte est la conséquence du climat d'injustice aggravé par la circulaire Marcellin-Tantonet. Nous ne voulons plus être du bétail pour les patrons, du bétail qu'on renvoie lorsqu'on n'en a plus besoin.

NOUS APPELONS TOUS LES TRAVAILLEURS IMMIGRES A SE JOINDRE A NOUS ET A NOUS AIDER. NOUS APPELONS TOUS LES TRAVAILLEURS FRANÇAIS A VENIR NOUS VOIR ET A SE SOLIDARISER AVEC NOUS :

VENEZ AU 154
RUE SIMAUR
PARIS 11ème Metro
Goncourt

Imp. spé: CDVDTI 87 rue Myrrha Paris 13ème

الاضراب الثاني عن الطعام يقوم به المهاجرين بطاقة العمل حق من حقوقنا -

نحن = كاكلي محمد قسامي محمد صالح يسوتن بن صالح ، ركاز عبد اللطيف ، مدهيلي
علي ، شباك محمد ، كيشي نور الدين ، صراط عبد الله ، والكل من الجنسية التونسية .
ابتدأنا الاضراب عن الطعام مساء يوم الأربعاء ٢١ فيفري / ١٩٧٣ في نهج سان مور رقم ١٥٤ الحي ١٤
الذابق الأول . ميترو قونفور أو ميترو بل فيل .
كلنا عمال مهاجرين جنسيتنا تونسية ، البعز منا في فرنسا منذ عامين ، لنا عمل لكن الاعراف (الباترونات)
الفرنسيين يرفضون القيام بجميع الاجراءات الرسمية كي تصبح اقامتنا رسمية ومعترف بها من جانب الشرطة الفرنسية .
وما دنا تحت رحمة الاعراف لا يمكن لنا بأية حال من الأحوال أن نتحصل على جميع الأوراق .
نحن نرفض رفضا باتا بأن نبقى عبيد ، البعز منا مهتدون بالطبخ من التراب الفرنسي
والاضراب عن الطعام هو ما يبقى لنا حتى نرفع صوتنا عاليا .

- ٠ - اننا نريد بطاقات العمل (١ = ١ = ١ = ١)

لقد طلبنا من لجنة الدفاع عن حقوق و حياة العمال المهاجرين أن تساعدنا بجميع امكانياتها .
ولسنا الوحيديين ، بل هناك خمسة عمال مهاجرين يدوموا الاضراب عن الطعام يوم الخميس
١٥ فيفري في = ٢٧ شارع شوازي باريس ١٣ .

وهناك أيضا ١٢ عامل آخزين مهاجرين في مدينة ميلوز يقومون باضراب عن الطعام ، ولقد قام رئيس الشرطة
باجراءات بجانب السلطة المعنية بالأمر لكي يجعلوا في تسليم الأوراق .
وكماحنا ما هو الا نتيجة لتساعد الظلم على العمال المهاجرين ، ودعم هذه الحملة وقواها ضد العمال
بيان (مارسولان - فونتاني " وزير الداخلية ووزير الشغل السابق ") .
اننا لانريد أن نبقى كالماشية " الحيوانات " ، تحت تصرف الاعراف (الباترونات) الفرنسيين يرفضوننا
ويطردوننا عندما تنتهي من الحميم .

نحن ننادي جميع العمال المهاجرين أن ينضموا اليينا وأن يساعدوننا
نحن ننادي ، العمال الفرنسيين أن يزوروننا ، وأن يتضامنوا معنا

= فلنكن متحدون كالسيد الواحدة من أجل حقوقنا ومن أجل الحصول على
بطاقة العمل .
العنوان = نهج سان مور ، باريس ١١ ، ميترو بل فيل .

لجنة الدفاع عن حقوق و حياة العمال المهاجرين

وكذلك الاخوان

التفقوا بالاضراب

- بن عويبة الهادي
- هوية الطاهر
- زروق عبد العزيز

TEMOIGNAGE SUR L'AGRESSION DU PIQUET DE GREVE DES TRAVAILLEURS

DE LA S.N.T. PAR LES B.O.P.

La grève s'est déclenchée le 2 mai 1973 à 4 H. du matin. Les grévistes ont fait toutes les démarches nécessaires pour légaliser leur action (dépôt de préavis de grève, etc...). Les flics ont commencé par les intimider, ça n'a pas marché alors ils ont posé des caméras tournantes sur le toit de l'administration de Bab-Saadoun étant donné que les grévistes occupaient physiquement le dépôt. La journée s'est terminée dans le calme. A 2 heures du matin, les grévistes sont assaillis par un détachement de B.O.P. Une bagarre s'est déclenchée. Les grévistes ont répondu par le jet des extincteurs (il y avait en stock au dépôt près de 4 000 extincteurs). Bilan de la bagarre :

- 7 morts parmi les grévistes
- beaucoup de blessés aux yeux parmi les B.O.P. étant donné que les extincteurs contenaient des produits acides pour éteindre les feux.
- des grévistes à l'hôpital.
- des grévistes en taule.

Les quelques chauffeurs qui sont sortis indemnes de la bataille se sont vus obligés, chacun par deux flics en civil à prendre le volant. Ainsi dans la journée du 3 mai 1973 les cars fonctionnaient à un rythme très réduit. Les quelques chauffeurs disponibles ont travaillé toute la journée sans bouffer ni boire. La journée du 4 mai 1973, troisième jours de grève, les chauffeurs ont refusé de prendre le Travail. Ils ont été remplacés par des flics au volant.

POUR LE DROIT AU TRAVAIL DES OUVRIERS IMMIGRES

Le 1er février, 3 ouvriers immigrés, soutenus par l'UNCLA, le Comité de Défense des Droits et de la Vie des Immigrés, Le Mouvement d'Action Judiciaire et le GISTI, ont osé formé un recours au Conseil D'Etat, visant l'annulation des 2 circulaires Fontanet-Marcellin pour illégalité. Cette initiative permet de porter à un niveau supérieur la campagne déclenchée par les grèves de la faim de Valence, La Ciotat, Marseille et Paris.

I - CETTE CAMPAGNE EST ESSENTIELLE

Depuis les circulaires Fontanet-Marcellin, d'importantes catégories de travailleurs immigrés sont soumises à un arbitraire politique total. Ils constituent des esclaves salariés au plein sens du mot. Même la liberté du travail, la liberté du choix de l'employeur en particulier, qui est pourtant la grande devise du capital leur est refusée. Ces 2 circulaires constituent le plus terrible danger pour l'unité de classe des travailleurs.

Nous avons le devoir de nous y attaquer dès maintenant :

- Les 2 circulaires tombent actuellement avec brutalité sur les immigrés nouveaux arrivants et sur ceux qui renouvellent leurs papiers; et suscitent le désespoir et la révolte.

- Les OS dont les ouvriers immigrés constituent la fraction sont le noyau de la force ouvrière autonome des Comités de Lutte. Protéger leur unité et leur capacité de lutte, c'est décisif pour le développement du rassemblement populaire, pour un régime de Démocratie directe.

II - CETTE CAMPAGNE VISE A REMPORTE DES VICTOIRES SUR DES OBJECTIFS PRECIS (LES DROITS ELEMENTAIRES DES TRAVAILLEURS) ET PAS DES REVENDICATIONS "POLITIQUES"

a) - Le recours au Conseil d'Etat permet

1) de mettre en évidence les contradictions qui existent entre les circulaires et l'esprit, les principes affirmés, du droit français. Donc de concentrer les attaques sur des maillons faibles de la législation.

2) Mais surtout de mobiliser les larges masses pour l'attaque d'un système de mesures gouvernementales avec le bon droit de notre côté, "sans faire de politique". C'est essentiel pour les travailleurs immigrés tenus d'observer en France la "réserve politique". Ils se tiendraient à l'écart de toute campagne où ils sentiraient qu'ils sont l'objet d'une manipulation politique.

b) Les revendications que nous posons sont des revendications de bon droit

Elles visent à rassembler les larges masses d'ouvriers français et immigrés. Leur contenu et leur formulation doivent être clairs pour les travailleurs immigrés, mais aussi pour l'ouvrier français qui a des idées racistes dans la tête, qui se méfie des immigrés qui "viennent manger le pain des ouvriers français". Tout serait compromis si la campagne apparaissait comme l'affaire des

immigrés et de leurs amis. Au contraire, nous sommes sûrs de la victoire si elle apparaît clairement comme une question de droit élémentaire de l'être humain.

Ces revendications sont :

- 1) L'attribution dès l'embauche de la carte de Travail
- 2) Pas de papiers provisoires mais la carte de séjour et une carte de travail
- 3) Un logement décent mais qu'on puisse payer.
Qu'un logement insuffisant n'entraîne pas d'expulsion
- 4) Que les refus de la Prefecture soient motivés et qu'il y ait un recours possible.

Dans l'annulation des 2 circulaires Marcellin et Fontanet.

Il est important de noter

1) que la carte de travail, immédiatement pour tout ouvrier embauché, cela veut dire :

- le droit aux allocations chômage en cas de licenciement
- le droit, en cas d'accident de travail entraînant l'incapacité de travailler au poste antérieur, d'exiger de l'employeur un autre poste
- le droit de pouvoir changer d'employeur
- le droit de faire grève sans menace immédiate d'expulsion.

C'est donc d'une importance considérable pour les travailleurs immigrés.

2) que l'on ne demande pas la modification de la carte de travail ni de son rythme de renouvellement

Pourtant la carte de travail telle qu'elle existe actuellement

- limite la liberté de circulation à certains départements
- interdit de changer de profession
- a un rythme de renouvellement qui peut aller jusqu'à 1 an

On ne demande pas - non plus - la carte de travail pour tout immigré arrivant en France et non embauché. Cette revendication par exemple diviserait profondément les travailleurs français et n'est même pas une revendication des travailleurs immigrés qui considèrent comme juste de ne pas former sur le sol français une masse de chômeurs et que "les "touristes" prennent leurs risques".

La modification de la carte de travail serait un objectif trop haut :

- on ne pourrait pas s'appuyer sur des contradictions dans les lois
- on ne pourrait mobiliser les travailleurs français sur un mot d'ordre qui signifierait : "Tout le monde peut venir travailler en France".

c) L'expérience montre qu'on peut remporter des victoires d'ensemble.

Les grèves de la faim ont jusqu'à maintenant toujours remporté des victoires partielles.

Il faut aussi se rappeler que les décisions de Marcellin de 1970 qui faisaient une entorse à la loi de 1901 sur le droit d'association ont finalement été annulées par le Conseil Constitutionnel. La première application de ces décisions était de refuser la constitution légale de l'"association des Amis de la Cause du Peuple" sous prétexte de reconstitution de la Gauche Prolétarienne dissoute le 27 Mai 1970.

C'est après une longue lutte où ont été mobilisés de larges couches d'intellectuels pour défendre l'existence et la diffusion de la "Cause du Peuple", pour défendre le droit fondamental d'association, que la victoire a été remportée.

d) Cette campagne sera aussi l'occasion pour les travailleurs immigrés de prendre largement la parole et de dévoiler aux Français toute la condition de l'immigré

III - POUR UNE MOBILISATION CONSCIENTE DES MASSES, IL FAUT EXPLIQUER LARGEMENT LA LOI ET SA PRATIQUE

Pour de nombreux travailleurs immigrés, l'application des nouvelles circulaires est ou "incompréhensible" ou "plus de papiers à fournir, plus de perte de temps, plus de vexations et plus d'insécurité du lendemain".

L'explication des circulaires et de l'ensemble des lois qui les touchent est nécessaire pour qu'ils s'engagent consciemment dans l'action.

Pour les travailleurs français, ces loi et circulaires et leurs effets sur les travailleurs immigrés sont largement inconnus. Il faut les expliquer pour fonder le bon droit des revendications.

Une annexe à ce texte vise à donner des armes aux camarades pour ces explications. Une fois débrouillés quelques détails, elles sont en fait très simples.

IV - EXPRESSION DIRECTE-ECHANGE DIRECT-ACTION DIRECTE

C'est en appliquant systématiquement tous ces principes de la démocratie directe que l'on pourra aider les masses à développer leur initiative et remporter des victoires. Cela signifie :

a) Faire connaître largement le recours au Conseil d'Etat et le programme revendicatif

* Un tract central est tiré à 150 000 exemplaires (imprimé pour Arabe, Français, Portugais; ronéoté pour Espagnol, Grec, Yougoslave). Il doit être diffusé en concentrant les efforts sur les bases d'usines, les quartiers populaires où les travailleurs immigrés sont nombreux, les queues de commissariats et de préfectures, et les centres de visite médicale. Il faut souligner qu'il s'adresse essentiellement aux français : c'est à cette condition que les travailleurs immigrés en verront l'importance.

* Développer toutes autres formes de propagande : affiches, galas, pièces de théâtre, films, etc...

b) Organiser débats de masse et assemblées de travailleurs français (tout ce qui permet l'expression directe et l'é-

change direct) permettant de prendre de prendre des décisions et de les réaliser. En particulier réunir entre eux les travailleurs immigrés qui ont des problèmes de carte de travail pour établir des dossiers et les discuter cas par cas.

c) Se doter de locaux, créer des lieux de rassemblement populaire.

Les grèves de la faim sont de bons moyens pour créer des lieux de rassemblement. Il faut viser quand c'est possible à ce que ces grèves de la faim ne soient pas effectuées par les seuls immigrés. Mais il faut aussi trouver, en s'appuyant sur les français qui s mobiliseront, des locaux. Dans ces locaux, il faut établir un style démocratique (sollicitude à l'égard de tous les cas) et il faut aussi du sérieux (des permanences, des responsables). Sinon, où iraient les dossiers ? Quelle confiance pourrait avoir un immigré qui expose son cas ?

d) - Développer le contrôle populaire des services préfectoraux et d'adresser directement aux "responsables" de tous types.

e) La date d'un rassemblement national (pour l'annulation des 2 circulaires) sera fixée prochainement par toutes les organisations qui participent à la campagne. Ce rassemblement, indispensable, pour surmonter la peur de l'isolement, le désespoir, peut être préparé dès maintenant par des rassemblements locaux ou régionaux même modestes.

Pour tout cela, les Comités de Lutte d'Ateliers, développeront leurs formes autonomes de lutte comme l'a décidé leur dernier Comité National, mais une forme d'organisation des français et des immigrés doit être généralisée : les Comités de Défense des Droits et de la Vie des Immigrés.

Conclusion :

Si tous les camarades prennent conscience clairement de l'enjeu de la campagne.

S'ils entament un réel travail de propagande politique (explications détaillées), le programme revendicatif volera de ses propres ailes. Des milliers de travailleurs s'éveilleront et d'engageront dans l'action.

Nous pouvons, à force de luttes, abolir ces circulaires de la servitude.

N.B. Pas un tract sans un adresse à la fin.

Les circulaires Marcellin et Fontanet (Janvier et Février 1972) s'appliquant aux immigrés marocains, tunisiens, portugais, turcs yougoslaves et Grecs, à l'exclusion des algériens, des travailleurs d'Afrique Noire et du Marché Commun, prétendent :

- 1°) "Inscrire harmonieusement la politique de l'immigration dans la cadre de la politique de l'emploi".
- 2°) "Accroître la protection sociale des travailleurs étrangers"
- 3°) "Alléger les démarches et les formalités que les étrangers doivent accomplir".

En réalité, ces objectifs sont FAUX.

Ces circulaires "scélérates" modifient complètement le statut des travailleurs immigrés par rapport à leur situation antérieure.

Elles visent à organiser systématiquement la mobilité des travailleurs immigrés pour répondre aux besoins de l'état du grand capital (avec ces circulaires, l'état peut régler dans les moindres détails et dans les plus brefs délais, les mouvements de toute une fraction de la classe ouvrière)

à casser le mouvement des OS qui sont pour une grande part des travailleurs immigrés, à diviser les ouvriers français des ouvriers immigrés, et les différentes catégories de l'immigration entre elles.

Pour cela elles mettent en place, elles "légalisent" sous un langage démagogique une nouvelle forme d'ESCLAVAGE, liant sous tous les aspects de sa vie, le travailleur immigré à son seul patron.

Cela ne veut pourtant pas dire qu'auparavant, le statut des travailleurs immigrés étaient corrects : l'esprit libéral qui marquait l'ordonnance du 2 Novembre 1945 et le décret d'application du 5 juin 1946 (qui régissaient jusqu'alors la situation des travailleurs immigrés), n'empêchait pas que dans la pratique, les abus étaient la règle, la loi l'exception.

Exemple : l'article 1 du décret de 1946 prévoit que "tout étranger exerçant sur le territoire métropolitain une activité professionnelle salariée doit posséder une carte de travailleur". La délivrance de cette carte par le Ministre du Travail, était, en principe, automatique et gratuite, dès que le travailleur immigré était embauché en France. Cette carte de travail n'était de fait pas toujours délivrée. Ainsi un très grand nombre de mineurs marocains introduits en France par un contrat de travail pour être embauchés aux Houillères, n'ont jamais obtenu leur carte de travail, malgré leur demande. Le système mis au point était simple : à l'expiration de leur 1er contrat de 18 mois (6 mois d'essai + engagement de 1 an) les Houillères le résiliaient, mais proposaient en même temps au travailleur marocain de retrouver son travail après un passage dans son pays. Le travailleur marocain signait alors un 2è contrat qui le liait aux Houillères de la même façon que le 1er. La situation pouvait durer des années. Les travailleurs marocains n'obtenant jamais leur carte de travail devenaient de véritables esclaves attachés à leurs maîtres, les Houillères, et livrés à leur seule volonté : celles-ci décidaient à chaque fin de contrat, de reprendre ou de ne pas reprendre les travailleurs. La visite médicale qu'ils devaient passer au Maroc avant de rentrer en France, permettait d'éliminer purement et simplement les silicosés, sans aucun droit ni prestation.

En faisant passer les 2 circulaires dans leurs services, Marcellin et Fontanet n'ont fait que LEGALISER cette pratique. On peut donc à juste titre attaquer les circulaires en s'appuyant sur les termes de l'ordonnance de 1945 pour obtenir le DROIT POUR LES TRAVAILLEURS IMMIGRES A LA CARTE DE TRAVAIL DES L'EMBAUCHE.

I STATUT DES TRAVAILLEURS IMMIGRES PREVU PAR L'ORDONNANCE DU 2 NOVEMBRE 1945 ET LE DECRET DU 5 JUIN 1946

1°) - Entrée en France des travailleurs étrangers

- soit à la demande d'un patron, par l'intermédiaire de l'ONI (Office National d'Immigration). Dans ce cas le patron offre un contrat d'une durée obligatoire de 1 an.

- Si le travailleur est déjà en France, il peut demander la régularisation de sa situation, en présentant sa carte de séjour et son contrat de travail, il obtiendra sa carte de travail

2°) Emploi : Le Code du travail (article 64) dit : "Il est interdit à toute personne d'engager ou de conserver à son service un étranger non muni de la carte de travail". La délivrance de cette carte est (en principe) AUTOMATIQUE, dès que le travailleur est embauché.

Récemment le gouvernement entreprit de restreindre la portée de principe fondamental : une loi du 31 décembre 1970 abroge cet article 64 et le remplace par un autre texte : "il est interdit à toute personne d'engager ou de conserver à son service un étranger non muni du TITRE l'autorisant à exercer une activité salariée en France".....

ON NE PARLE PLUS DE CARTE DE TRAVAIL MAIS DE "TITRE AUTORISANT A EXERCER UNA ACTIVITE SALARIEE". Cela revient à LEGALISER la pratique consistant à refuser au travailleur immigré la carte de travail, tout en décidant que muni d'un simple "titre" (=contrat de travail), il pourra rester en France. Cela signifie la généralisation du sort des mineurs marocains des Houillères.

Cette loi prépare le chemin aux circulaires Fontanet et Marcellin qui systématisent le statut d'exclaves des travailleurs immigrés.

Malgré cette entorse, le cas général dans cette loi reste cependant toujours celui de la carte de travail.

3°) - Carte de travail : Pour pouvoir rester en France, les étrangers doivent posséder à la fois une carte de séjour et une carte de travail.

- La carte de séjour est demandée à la Prefecture de Police après 3 mois de séjour en France. Un récépissé d'autorisation provisoire est remis, puis la carte est délivrée (ou refusée pour motifs "d'ordre public")

Elle est donnée automatiquement quand le travailleur est introduit pas l'ONI

- La carte de travail : si le travailleur arrive en France muni d'un contrat, la CARTE DE TRAVAIL LUI EST, EN PRINCIPE, AUTOMATIQUEMENT ATTRIBUEE (exemple contraire : les mineurs marocains). S'il réside déjà en France, il pourra en faire la demande en fournissant simplement un certificat de domicile, une promesse d'engagement, son titre de séjour.

AVANT donc les 2 circulaires, les 2 cartes étaient indépendantes Le travailleur étranger muni d'un titre de séjour, pouvait avec cette (relative) protection chercher du travail et un logement. Si ce statut n'était pas assorti de toute garantie, il permettait en tous cas une certaine souplesse, qui sera pas la suite totalement exclue.

II - STATUT PREVU PAR LES CIRCULAIRES

"En vue d'améliorer les conditions d'aménagement sur le territoire français des travailleurs immigrés, il est apparu nécessaire de subordonner l'octroi aux intéressés des autorisations de séjour et de travail à la justification d'un contrat de travail et d'un logement" (circulaire Marcellin).

Voyons de qu'il est en pratiquement pour le travailleur immigré :

1°) - La carte de travail

* Quand les travailleurs arrivent en France munis d'un contrat de travail, de l'ONI, on a vue à quelles difficultés ils se heurtaient pour obtenir une carte de travail (cas des mineurs marocains qui, avec les circulaires va pouvoir se généraliser)/

* Lorsqu'ils arrivent sans rien en France, toute une série d'étapes doivent être franchies, pour qu'ils obtiennent la carte de travail :

a) Le récipissé provisoire : Ils doivent d'abord faire une DEMANDE D'AUTORISATION DE TRAVAIL ET DE SEJOUR qui est désormais une demande UNIQUE en produisant : un contrat de travail, un fiche de logement, une attestation de dépôt de l'offre d'emploi visée par l'Agence Nationale pour l'emploi (ANPE).

En échange ils recevront un récipissé VALABLE 3 MOIS VALANT AUTORISATION PROVISOIRE DE SEJOUR MAIS NON AUTORISATION DE TRAVAIL

Ce qui veut dire que s'il veut (ou s'il peut) rester en France le travailleur immigré ne pourra travailler qu'irrégulièrement et clandestinement, "au noir", et sera la proie de tous les trafiquants d'embauche et autres.

b) Les préalables discrétionnaires

Pendant ces 3 mois, sa demande sera examinée à la fois par les services de police, et la DDTMO (Direction Départementale du Travail et de la Main d'Oeuvre).

3 préalables doivent encore être remplis :

- son logement doit être estimé "suffisant" (appréciation discrétionnaire de la DDTMO) et son emploi correspondre aux besoins de main d'oeuvre
- sa présence en France ne doit pas troubler "l'ordre public" (appréciation discrétionnaire des services de Police)
- son état de santé ne doit pas heurter aux "normes sanitaires" de l'ONI.

Si l'une de ces conditions n'est pas remplie, le travailleur immigré sera purement et simplement refoulé sans délai - et secrètement - Si - par extraordinaire - la demande est acceptée, la Grefecture lui délivrera une CARTE DE SEJOUR TEMPORAIRE VALABLE POUR LA DUREE DU CONTRAT DE TRAVAIL.

LE CONTRAT DE TRAVAIL VAUDRA AUTORISATION DE TRAVAIL POUR SA DUREE DE VALIDITE

c) Actuellement : Les étrangers travaillant déjà en France possèdent des cartes de travail et de séjour qui ont des dates d'expiration différentes.

Quand l'un des 2 s'achève, le travailleur étranger doit remettre SES 2 CARTES A LA PREFECTURE. En échange, on lui remettra un récipissé valable 3 mois, qui vaut autorisation provisoire de séjour, sans préjuger du reste. Et le circuit recommencera. Les circulaires s'appliquent donc très vite sur eux.

X Ceci montre :

a) - que la circulaire Fontanet qui dit que le contrat de travail tient lieu pendant un an de carte de travail, est TOTALEMENT CONTRAIRE A L'ESPRIT ET A LA LETTRE DU CODE DU TRAVAIL qui prévoit que la carte de travail est délivrée "de plein droit" dès qu'un travailleur étranger est embauché en France.

b) - Elle aboutit à ce que le travailleur est enchaîné à son emploi et à son patron, sans pouvoir en changer. s'il ne lui convient pas. Qu'il ne peut faire grève sans risquer le licenciement et donc le refoulement immédiat et que en cas de licenciement, il perdra son logement et ne pourra bénéficier ni du chômage ni de la Sécurité Sociale.

c) Enfin, il faut noter que le travailleur étranger reste pendant de longs mois titulaire de simples autorisations "prévisoires" de séjour et de travail., ce qui est CONTRAIRE à l'esprit de l'ordonnance de 1945, et au principe de la LIBERTE DU TRAVAIL.

Refuser au travailleur étranger la droit de posséder dès son embauche la garantie élémentaire que représente la carte de travail, le laisser dans cette situation précaire, conduit à faire triompher l'ARBITRAIRE des services de police qui peuvent à tout moment le refouler pour "motifs d'ordre public".

des trafiquants de tous ordres.

2) - Le logement : ce préalable est particulièrement scandaleux.

"... Il est apparu nécessaire pour éviter que ne s'accroisse la population étrangère vivant en bidonvilles ou en logements insalubres, de soumettre désormais, l'admission au séjour et au travail des intéressés à la justification par l'employeur que leur hébergement est assuré dans des conditions décentes et à un prix normal" (circulaire Marcellin)

Ce texte ne se passe pas de commentaires : derrière l'intention "louable" que prétend avoir cette mesure, l'exigence de l'attestation logement recouvre en réalité :

- 1 - des nouveaux moyens d'exploitation pour les patrons
- 2 - Un degré nouveau dans l'arbitraire et un renforcement du contrôle policier

EN EFFET :

1 - Si le patron fournit le logement pendant 1 an (durée du contrat), le travailleur est lié au patron qui pourra contrôler tous les aspects de sa vie.

En cas de licenciement, on même de longue maladie, le travailleur perd du même coup son logement, et par là même le droit de rester en France. Il sera donc refoulé.

Cette dépendance du travail et du logement est donc particulièrement vicieuse

2 - Qu'est-ce qu'un logement "décent" et un "prix normal" ?

D'après les normes officielles un logement "décent" d'un célibataire devrait comprendre 2 pièces et une salle d'eau !

Combien de travailleurs célibataires français sont si bien logés ?? Cela permet donc l'arbitraire de plus total des services de police.

Et c'est quand même fort de cagé de pénaliser le travailleur pour une carence de son employeur quand il ne lui pas offert de logement décent.

Conclure

III - CONCLUSION

Les 2 circulaires Marcellin-fontanet systématisent la présence de l'esclavage dans le droit français, exclue en principe depuis 1789.

Les revendications :

- 1) Attribution dès l'embauche de la carte de travail
- 2) Pas de papiers provisoires mais 1 carte de séjour et 1 carte de travail
- 3) Un logement décent mais qu'on puisse payer
Qu'un logement insuffisant n'entraîne pas d'expulsion
- 4) Que le refus de la Prefecture soit motivé et qu'il y ait un recours possible

s'appuient bien sur des contradictions entre les circulaires et l'esprit du droit français, en particulier l'esprit de l'ordonnance de 1945 et du décret d'application de 1946.

§§§
§§§
§§§

N.B. Il est possible de louer des locaux en tant que succursales de la Société des Producteurs Réunis.

Ecrire à Paris pour les renseignements à fournir une fois que l'affaire est engagée.

SOUTIEN, EN EUROPE, AUX PRISONNIERS POLITIQUES TUNISIENS :

- A Paris : 300 personnes ont assisté à un meeting de solidarité avec les militants révolutionnaires de notre groupe (G.E.A.S.T., organe en français "Perspectives", organe en Tunisien "El Amal Tounsi") condamnés à des peines sévères le 5 mars à Tunis. De nombreuses organisations syndicales et politiques arabes et françaises ont apporté leur soutien aux victimes de la répression en Tunisie et ont exigé la libération des 5 condamnés.

- A Bruxelles : Un meeting similaire a été organisé par le "Mouvement Unifié Belge des Etudiants Francophones" et le CAL U.G.E.T. 300 personnes y ont participé. Une dizaine d'organisations syndicales et politiques belges, arabes et africaines y ont pris la parole et exigé avec force la libération de l'étudiant belge Francis Lavaux et de ses camarades tunisiens.

* Maître HAMAIDE, avocat Belge, observateur au procès, a apporté son témoignage sur le déroulement du procès. Il a insisté sur le fait que tous les condamnés ont été torturés.

Notre groupe (G.E.A.S.T., organe en français "Perspectives", organe en Tunisien "El Amal Tounsi") y a fait une intervention, expliquant la signification profonde de ce procès et appelant l'opinion Belge et internationale à se mobiliser pour exiger la libération de Francis Lavaux et de tous les prisonniers politiques. Le représentant de notre groupe a lu également une lettre envoyée par notre organisation à la famille Lavaux.

LA LUTTE DES OUVRIERS IMMIGRES :

- A Lyon : 24 tunisiens et 1 marocain ont déclenché le 3 mars, à St Pierre de Vaise, une grève de la faim pour obtenir la carte de travail et la carte de séjour. Le 12 mars, près d'un millier de personnes ont manifesté dans les rues de la ville pour exprimer leur soutien aux travailleurs grévistes.

Quatre ouvriers français et deux tunisiens ont décidé également de faire la grève de la faim par solidarité avec les 25 travailleurs en lutte.

Le 12 mars, les manifestants ont dénoncé l'exploitation éhontée des ouvriers immigrés par la bourgeoisie impérialiste française et ils ont scandé : "Pompidou-Bourguiba complice" ; "Travailleurs immigrés-français même combat."

- A Aix : Le Lundi 13 mars à 18 H, 150 personnes ont manifesté leur solidarité avec les ouvriers immigrés grévistes de la faim devant la sous-préfecture d'Aix en Provence. La police et les C.R.S. ont chargé les manifestants, les ont matraqués et ont arrêté une dizaine de personnes.

- A Lille : Un travailleur tunisien et un ouvrier algérien ont déclenché une grève de la faim le 12 mars pour l'obtention de la carte de travail. Une française s'est jointe à cette action le mardi 13 mars.

Le 16 mars 1973

Je voudrais essayer, n'ayant jamais participé aux décisions importantes et étant placé à un simple poste d'exécution, de faire la critique, de ce que j'ai pu saisir pendant ces années passées à l'office.

Si l'on pense que l'Office avait et a une mission plus importante pour la Tunisie que celle de mettre purement et simplement en valeur quelques dizaines de milliers d'hectares; si l'on pense qu'il faut planifier l'économie tunisienne, il faut faire le point des objectifs et des réalisations de cet organisme original tant par ses buts que par ses méthodes.

Les buts de l'Office se ramènent à une grande idée : une région devenue domaine de l'Etat, située dans le centre de la Tunisie sous-développée ou en friche, sera prise telle qu'elle est ~~avec~~ avec ses terres ses habitants, ses coutumes et l'on cherchera à la développer sous tous ses aspects.

Cette opération n'est pas une opération philanthropique. Elle relève d'une vision globale du développement portant à la fois sur ses aspects économique, social, culturel et politique sans que l'on puisse dire lequel de ces aspects est premier.

Le raisonnement des promoteurs semble avoir été, grossièrement, ceci : "cette région est totalement abandonnée à tous les points de vue. Elle comprend à la fois une population très pauvre et arriérée, pratiquement en dehors de la vie nationale active, et des terres abandonnées ou insuffisamment travaillées et pourtant susceptibles de produire. Il faut donc, grâce à toute une série de mesures, élever le niveau social économique et intellectuel (au sens large) de cette population par une mise en valeur générale de la région sur tous les plans à la fois. Ceci pour permettre à cette population de devenir plus consciente, d'entrer dans le circuit économique, social et politique de la Nation."

L'Office a été créé pour animer cette "Mise en Valeur", (mise en valeur, dans le cas de l'Office, ne devrait jamais être compris dans son sens restrictif et incomplet de Men V. des terres C'est la mise en valeur totale qu'il s'agit).

Organisme voulu très souple, il devait être l'organe d'impulsion. Il ne doit, non seulement faire la mise en valeur technique mais aider la population à se mettre elle-même en valeur. Son but était de faire tout pour que, rapidement, il puisse de lui-même disparaître en quasi totalité après avoir rendu la population capable de gérer ses affaires, et les terres capables de produire dans les meilleures conditions, après avoir doté la région d'une infrastructure moderne et correspondant à ses possibilités et à ses besoins.

Cette mise en valeur régionale s'appuyant sur un office de mise en valeur, était une expérience nationale. Tout le centre de la Tunisie étant sous-développé, l'Office de l'ENFIDA devait permettre de mettre au point des méthodes qui devaient être généralisées, avec des variantes locales, à l'ensemble des régions du Centre.

L'Office de l'ENFIDA, ses buts, ses méthodes importent donc au premier chef à tout gouvernement décidé, après des années d'étude et d'efforts, assez dispersés, à procéder à une planification.

Faut-il créer de nouveaux offices? Quelles sont les réformes à apporter?

Pour répondre il faut faire le point des méthodes employées à l'Office et des résultats obtenus dans les trois domaines principaux suivants :

- mise en valeur technique (plantations, infrastructure etc...)
- mise en valeur humaine - (promotion des habitants-)
- structure administrative proprement dite.

I-La mise en valeur technique.

Il est bien évident que la mise en valeur des terres, la création d'un réseau rationnel de pistes, la découverte et l'aménagement des ressources hydrologiques, la modernisation de l'habitat etc... Ne pouvaient être confiés à la seule population locale. Il fallait, d'abord, les confier à des ingénieurs et à des techniciens

1 / Personnel:

Il faut tout d'abord noter que toute cette partie technique a été réalisée par une poignée de techniciens dont la plupart n'avait aucun diplôme, mais s'est formée peu à peu. Il n'y a pas eu plus de 2 ou 3 bacheliers à la fois, parmi les techniciens, pas plus d'ingénieur diplômé (au moins depuis 1957, il faudrait savoir ce qu'il y avait pendant les 3 premières années).

Jusqu'en 1959, il y avait 1 ingénieur G.R qui venait de TUNIS une fois par semaine et qui supervisait toute la partie technique de la Mise en Valeur. Depuis il n'y a pas eu d'ingénieur G.R Seul un ingénieur expert de la FAO venant pour les pâturages et les forêts

Ce point doit être considéré avec attention pour l'avenir. Sous-réserve des remarques que nous formulons plus loin et qui soulignent des erreurs techniques plus ou moins importantes, il semble bien qu'il soit possible et même souhaitable pour un pays comme la Tunisie d'envisager sa mise en valeur avec un nombre relativement faible d'ingénieurs, celle-ci ne pose pas de problèmes techniques très difficiles, les solutions étant souvent affaire de réflexion et d'intelligence plus que de science. Avec un certain nombre d'ingénieurs et des bureaux d'étude travaillant en coordination, regroupés à Tunis ou dans un centre important, on pourrait faire les plans diriger et contrôler leur réalisation sur des vastes régions groupant plusieurs offices (tout le centre par exemple) Les ingénieurs auraient comme tâche essentielle de diriger et de conseiller les techniciens sur place, les former et résoudre les cas difficiles après leur avoir donné les lignes générales. Je pense qu'un ingénieur G.R pourrait assez facilement diriger efficacement les sections G.R de 4 ou 5 Offices comme celui d'ENFIDA soit: 120 à 130 000 Ha., et même plus si les offices ne sont pas tous à la fois au même stade de développement-Il en serait de même pour des ingénieurs CES et PAV.

Les techniciens travaillant à l'Office se sont, pour beaucoup formés sur place. On devrait, plus qu'on ne l'a fait à l'Office, se soucier de leur formation. Il semble bien que 3 adjoints techni-

نداء إلى كافة العمال المهاجرين التونسيين

بمناسبة الاحتفال بعيد الشغل العالمي نحيي هذه
الذكرى الخالدة من تاريخ شعبنا النضالي •

ولهذا الغرض ندعو كافة العمال للمشاركة في هذا العيد
للادلاء بأرائهم وطرح مشاكلهم •

اننا نوئمنا ايماننا راسخا بوجوب توحيد صفوف العمال المهاجرين
لاسماع صوتهم عاليا و ربط نضالاتهم بالهجرة بنضال شعبنا
في تونس •

و ننظم بهذه المناسبة اجتماعا يوم الاحد ٢٨ افريل ١٩٧٤
على الساعة الثانية بعد الزوال •

البرنامج

- * كلمة
- * نقاش حول غرة ماي و مشاكلنا •
- * فلم فلسطيني •
- * موسيقى •

العنوان :

٥٥ شارع بلفيل - باريس ١١

مترو : بلفيل او كورون -

55, Boulevard Belleville - PARIS 11

Métro: Belleville ou Couronnes

اللجان الشعبية التونسية

اتحاد العملة المهاجرين التونسيين

AU 9 RUE DULONG LA GREVE DE LA FAIM EST TERMINEE,

le COMBAT CONTINUE !

Le 25 mars 37 travailleurs immigrés, Pakistanais, Arabes et Mauriciens, déclenchent une grève de la faim pour exiger la CARTE DE TRAVAIL DES L'EMBAUCHE et l'ABROGATION DE LA CIRCULAIRE FONTANET - MARCELLIN.

Le 12 avril, la grève de la faim arrêtée, les travailleurs ayant obtenu une promesse écrite de la part de l'Agence Nationale pour l'Emploi pour avoir, en priorité, des contrats de travail d'un an. Ils auront par ailleurs une carte de séjour d'un an et pourront bénéficier des services de l'Action Sociale et Sanitaire qui financera leur réanimation et leur procurera des logements.

Cette première victoire est importante. Elle prouve que par leur lutte, leur détermination et leur solidarité, les travailleurs peuvent vaincre. Ce sont là les seuls garants de la victoire. C'est par leur lutte, leur détermination et leur solidarité que les 37 grévistes de la faim ont pu arracher le contrat de travail, qu'ils ont pu déjouer les manœuvres de division des autorités françaises (celles-ci voulaient, en effet, régulariser uniquement les grévistes pakistanais et mauriciens, mais ils ont reculé, comme on l'a vu), qu'ils ont déjoué la complicité entre le gouvernement français et les gouvernements des pays d'origine. (Il était question à un moment donné d'un accord franco-pakistanais pour rapatrier l'ensemble des Pakistanais sans papiers et les grévistes de la faim.)

C'est par leur lutte, leur détermination et leur solidarité que les travailleurs se sont rendu compte de leur force se sont aperçus que, unis, ils vaincront. Le meilleur exemple en est le cas des Pakistanais qui, avant la grève, étaient dans une situation désespérée et réduits au servage. Aujourd'hui, le Mouvement des Travailleurs Pakistanais est né dans le feu de la lutte. VIVE LE MOUVEMENT DES TRAVAILLEURS PAKISTANAIS !

LE COMBAT CONTINUE

Le combat continue parce que cette victoire n'est pas définitive, et les grévistes de la faim sont décidés à rester unis pour que les promesses qui leur ont été faites soient totalement accomplies.

Le combat continue surtout parce que la lutte des 37 grévistes de la faim POSE LE PROBLEME DE TOUTE L'IMMIGRATION. Or, cette première victoire constitue la première brèche ouverte dans la circulaire Fontanet-Marcellin depuis les mesures Gorse de l'été passé - mesures qui ont été imposées au gouvernement français par les luttes héroïques de l'année dernière. Cela prouve que cette circulaire n'est pas intouchable et que SEULE LA LUTTE PAYE.

Nous devons par conséquent utiliser toutes les formes de lutte pour élargir notre combat à l'échelle de la France, pour poser le problème de l'immigration (papiers, racisme, lutte contre le Marché Commun de l'esclavage, contre les marchandages qui se font sur notre dos entre les gouvernements des pays d'accueil et ceux des pays d'origine) pour nous assurer le soutien actif des travailleurs français, car TANT QU'UNE PARTIE DE LA CLASSE OUVRIERE EST ESCLAVE, LA CLASSE OUVRIERE TOUT ENTIERE EST ESCLAVE, pour déjouer les manœuvres de division des autorités françaises qui veulent régulariser, d'ici le 1er juin, uniquement les travailleurs pakistanais et mauriciens arrivés en France avant le 1er avril 74 et qui présenteront un contrat pour une profession non déficitaire (c'est à dire qui ne soit pas demandée par des travailleurs français, du Marché Commun ou immigrés déjà en règle, voulant par là isoler ces travailleurs

المحاظرات الرجعية ماثوق فوش نضال الشعب التونسي!

نهار 16 سبتمبر القادم حكومة بورقيبة الرجعية تعدي على محكمة أمن دولتها 40 مناضل منهم 17 عندهم في الحبس أكثر من 6 شهر علاش هالمحاكمة؟ ولاش ترمي الحكومة من وراها؟

النضال مناع الشعب التونسي، وبالأخص نضال الطبقة الشغيلة ضد الإستغلال والظلم في بلادنا تقوى في العام هذا واخلل سيشان النظام المبني على محان دم شعبنا. الحكومة الدستورية واجهت بها النضال بالوحشية وفي كل مرة تسبب كلاب الدم متاعها - بوليس وعسكر وحرس - على الطلبة والشبان والخدمات وكل من فاق، تكسر ويجرحون في العباد ووحلوا ماش قتلو في شهر فيفري من التلامذة التي تار وعلى النظام الفاسد ومن الشعب التي معاهم - وميات التي تربطو وعذبهم البوليس. لكن هالهمجية وهالقمع الوحشي ماخوفوش الشعب والمرق هذي الخدمة هو ما اللي جاوبوه وخلقوا راية النضال مرفوعة. الاخرجات العمالية عمت على البلاد، وتقدم انحراف الخدمة والطرق التي تعلموها في كفا حلام في تنظيم الاطراب الحاكم والبيوععة متاع عاشور ماعرفو اللي ديكشور وسلام وحاو بو الخدمة على عدة مطالب. ومن وقت الاطراب التارخني متاع سيدي فتح الله نضال العمال عمتان وهو يتقوي - وفي العام هذا خدامة السور يراس في صفاقس زادو وحلوا آفاق جديدة لكفاح الطبقة الشغيلة والطبقات الكادحة والقوى الثورية في تونس. ومن فيفري لتوة كل يوم نسمعوا جازاب خدامة سيدي فتح خدامة معمل الرصاص في مقربين خدامة النبي في تونس، والسباب في صفاقس، وخدامة المناجم في الجنوب زيادة على الاضرابات متاع السور يراس التارخية - وفي الصيف هذا خدامة المناجم في الرديف والمظيلة وأم العرايس، وخدامة المسكة في صفاقس حلوا راية النضال مرفوعة بالاضرابات التي فضحت عاشور مرة أخرى وديكست راس الحاكم.

قدام هذه القوة متاع الكفاحات الشعبية الحاكم ما يقاش
مكتف يديه - ما يكفيشو في كل مرة ببعث العسكر والبوليس
مناعو يهزبو ويكسرو في العناد، وما يكفيشو الكذب والدمغة
في الجرايد والإذاعة والتلفزة . بعد ما عشي 17 حدام من
السور بنراس على المحكمة على خاطرهم عملوا ضرب مع وحنانهم
واتهلمهم بالتشويش وبتنظيم الإضراب ، هذا اليوم ماش
يعدى على محكمة أمن الدولة 40 مساعل ثوري ساركوفي
الحركة متاع شهر فيفري ، منهم 17 من بوهلين توة أكثر
من 6 أشهر ويستوي المحكمة متاعهم وفيهم المساعل
أحمد بن عثمان اللي عترو أكثر من عام ونصف في الحبس بلا
محاكمة و مساعلين آخرين تحكم عليهم عام 1968 .

الحاكم يتهمهم بالتشويش والتأمر على أمن الدولة زعمة
زعمة فهو ماراس في القننة في البلاد . وبالبحكمة هدي النظام
جب يظهر المسألة مسأته تدخل أجنبي ومؤامرة مدبرة
من الخارج حد البلاد - وفي الواقع الحكومة ماش تحاكمهم
على خاطرهم آمنو بقضية الشعب ، وحقهم على مساندة
كل المستعجلين في بلادنا وخطور واحد لهم على دمة
الشعب ماش يقاوموا الظلم والاستغلال اللي مسطر
بورقية وجباعتو على الشعب التونسي في الداخل وفي الهجرة
وبين البرجوازية متاع بلادنا توسق فينا ساعة للراسمانيين
الأجانب . وأحنا في فرنسا نعرفوا استكون اللي يشوشلنا في
راحتنا يا هلترا امنا هلتين الثورين وإلا القننلية اللي
اليد في اليد مع البوليس العرساوي -

الشعب التونسي وبالآخر الخدمة في البلاد وفي الخارج
ولو يعرفوا ماش معنى الاستغلال والظلم متاع دولة بورقية
البيوع وما عادوش يصدقو التلو حيب والكذب متاعها -
وهذا كة غلاش ما يوافقوش على ما المحكمة الظالمة ،
ويلز منهم يساندواها امنا هلتين الثورين اللي ماش يتحكم
عليهم بالظلم ويواهلوا النضال اللي لجلس شعبنا من
الظلم والاستغلال - والشعب هو المناهض الأكبر
الوحيد في بلادنا - تسقلا دولة الظلم والحرية
لجميع من تار ، وكل امنا هلتين -

- العامل التونسي بليون -

منظمة "العامل التونسي"
عاش نضال الشعب التونسي ضد الامبريالية و الفاشستية

يتميز النصف الثاني للقرن العشرين بتحرر عدد اكبر فاكبر من البلدان من الهيمنة الاستعمارية . واخذت حركات التحرر الوطني في السنوات الاخيرة منطلقا جديدا كرس بانتصار الشعوب الهند الصينية على الامبريالية الامركية . بسقوط الاستعمار البرتغالي في افريقيا . وتطور الكيفاح المسلح الشعبي في فلسطين . ومن ناحية اخرى نرى ان الصراع القائم بين الامبرياليات يحدد كل يوم لاقتسام العالم الذي مناطق نفوذ وخاصة العشر السنوات الاخيرة حيزها ظهرت امبريالية اخطر من الامبرياليات الاخرى ، اذ انها تخفي حقيقتها الامبريالية بخلف قناع "الصداقة" و "التعاون" و "الاشتراكية" الا وهي الامبريالية الاشتراكية الروسية . ان هيمنة الامبريالية هي مصدر كل الويلات في العصر الحاضر فهي المتسببة في كل الحروب والمجاعات والابادة التي تطرأ في العالم . ان الشعب التونسي هو منبج خيرات بلادنا ولكنه يعاني الفقر والجوع وهذا ناتج عن استعمار بلادنا الرأس مال الاجنبي الذي يسخر اقتصادنا لفسادته ويخفي حقيقة هذا الاستغلال وراء قناع اللفاظ والكلمات الجميلة مثل "التعاون" و "الصداقة" وذلك بسحقه احماد غضب جماهير الشعب .

ان السياسة الجديدة للامبريالية حكمت بأن يكون على رأس أجهزة الحكومة عملاء مثل بورقيبة الذي مانفك منذ 18 سنة من الخطابات حول "الاستقلال الوطني" و "الديكتاتورية" و "الكرامة" و "الرخى"

ولم يتحصل شعبنا من هذا سوى المهجورة و البطالة و ارتفاع الاسعار والسجون و المنافي و التعذيب و الفقر و الجوع

ان الجماهير الشعبية التونسية من عمال و فلاحين و شبيبة المدارس وصغار التجار و الحرفيين كلها تدرك حقيقة الخداع وبلانت لها وجه الخوة المخفية وراء قناع ما يسمى بالوطنية

امام هذا الوضع نحن الشيو عيون الماركسيون اللينينيون التونسيون لنا ايمان راسخ بأن الاعانات ليست بحل صحيح للصعوبات الاقتصادية التي تعانيها الشعوب المضطهدة . فمهلنا اليوم تتكس في قيادة شعبياتي خوض الثورة الديتراطية الوطنية و هدفها طرد المستعمرين و عملاءهم و اقامة نظام ديمقراطي يخدم مصالح جماهيرنا

نحن لا نرضى ان يكون خبرتنا "اعلنة" او "هدية" و تناضل ليكون ثمره عمل كل

الجماهير الكادحة . فالارض لمن يخدمنا أي للفلاحين .

فبيدون هذا لا "انطلاقة اقتصادية" و لا "اصلاح زراعي"

ان النضال من أجل الارض هو صراع طويل الامد و عنيف يرمي لاقتكاك الاراضي من مخطبيها .

اليوم نعيش تحت التعسف مثل شعوب المغرب والشيلي والدونان و تركية و غيرها من الشعوب المضطهدة ،كلها تحت التعسف الفاشستي .

ان محاكمة ال ٢٠٠ مناضل (اغلبيتهم من منظمة "العامل التونسي") هي محاولة فاشلة تقوم بها عصابة "الصيالح" و"بلخوجة" الفاشستيين و ترمي لقمع الحركة الثورية .

هذا الوضع الذي تسبب فيه "الدستور" لا بد أن يرجح عليه بالهلاك و تعود هذه المحاكمة محاكمة السياسة الرجعية المضادة لمصالح الشعب والتي تخدم مصيالح الاستعمار و عملاءه في بلادنا . نعم أمام المحكمة كان صمود رفاقنا مثاليا (بعد صمودهم تحت التعذيب) و أكدوا أفكارهم و تددوا بسيلة لدستور و قلا أنهم سيواصلون النضال من أجل مصالح الشعب

فكما صارت هذه المحاكمة مبررا للتتديد بلساسة المضادة لمصالح وطننا العربي و التي فتحت أبواب ترويس للبرجوازية الأروبية و الأمريكية : زيادة على هذا و باقتل هذه السياسة الطعوننة و قمع تهجير ٥٠٠ ٠٠٠ من أبناء شعبنا نحو البلاد الأجنبية حيث الاستغلال الفلحش و العنصرية و ظروف العيش الخيرانسانية

نعم هذه المحاكمة أضمرت بأن تجربة القوى الثورية شيه ايجابي و سوف يبني على أساسه حزب للطبقة الشخيلة : "الحزب الشيوعي الماركسي اللينيني التونسي"

هي أيضا خطوة أخرى تقوم بها نضالات جماهيرنا الشعبية نحو التحرر و الانعتاق من هيمنة الامبريالية و لتطهير المنظمات الجماهيرية و النقابية مثل الاتحاد العام التونسي للشغل وغيره .

xفالنطالب باطلاق سلاح المساجين السياسيين

xالخبير و الحرية للجماهير الشعبية

xعاش نضال شعبنا من أجل الديمقراطية و التحرر الوطني

xيا عمال العالم و يا شعوب و أمم العالم المضطهدة اتحدوا

العامل التونسي

الارزاك أوت ١٩٧٤ (